

چرخ عافیت طلبی و ایمان با هم نمی چرخد!

محرم، آنگاه که ساده اندیشان حسین علیه السلام را به مسلخ کربلا کشاندند

محرم از راه رسید. و چه خوش موقع آمد. در روزهایی که ملت ایران تحقیری تاریخی را از جانب مستکبرین عالم تحمل می کردند، شاید فقط محرم می توانست به دادممان برسد. ما که دیگر هر روز عادت کرده بودیم به دیدن قهقهه های مستانه ای حضرات در کنار قاتلان جهانی، عادت کرده بودیم پرچم مقدس جمهوری اسلامی را در کنار پرچم امریکا ببینیم، حالا فقط محرم می توانست به ما یادآوری کند که هنوز خط امام حسین در جریان است.

به قول آقا مهدی باکری، ترس آمریکا از همین خط امام حسین است. در روزهایی که مدعیان صد چهره هر روز یک خط جعلی را به خورد امت حزب الله می دادند، باز هم این محرم بود که به داد ما رسید. محرم باطل السحر آن خط حزب الهی است که می خواهد با تحریف سیره ای ائمه، نسخه ای ذلت را از دل آن بیرون بکشد. آری، محرم باز هم به ما یادآوری کرد که خط امام حسین خدشه بردار نیست.

محرم آمد تا ما یک دل سیر گریه کنیم. گریه کنیم برای این روزها. اشک بریزیم برای «مرح بگری»، آن دختر ۱۵ ساله فلسطینی که زخمی و تنها در بین ده ها نامحرم صهیونیست در خون خود غلت می زند. و شاید «مرح بگری» آمده است تا یادمان بباندازد حال و روز بنات الحسین را. محرم یعنی همان جمله ای تکراری که بارها

شنیده ایم و باور نکرده ایم: شمر زمانه ات را بشناس.

اصلا محرم همیشه سر موقع می رسد. این روزها نفسمان قدری تنگ شده است، دست دادن های اتفاقی با شیطان بزرگ طبعمان را رام کرده است. اصلا نوشابه های آمریکایی، نرسیده ذائقه مان را عوض کرده است. باور کنید این روزها حالمان خوب نیست. ولی صدای دسته های عزاداری طنین این نهیب حضرت روح الله است که: «فرزندان انقلابی ام، ای کسانی

محرم یعنی اباعبدالله را ساده اندیشان به مسلخ خونین کربلا بردند. همان سهل اندیشانی که خیال می کردند می شود هم چرخ ایمانشان بچرخد و هم چرخ ایمانشان

که لحظه ای حاضر نیستید که از غرور مقدستان دست بردارید. تحمل کنید که خدا با صابران است. بغض و کینه انقلابی تان را در سینه ها نگه دارید؛ با غضب و خشم بر دشمنانتان بنگرید؛ و بدانید که پیروزی از آن شماست.»

در روزگاری که آقایان برای هر کشته ای چشم آبی پیام تسلیت می دهند ولی چشمشان را به روی مثلا کشته شدن ده ها افغانستانی می بندند. فعلا منافع ملی بر منافع اسلامی تقدم دارد علی الظاهر. محرم یعنی بدانی حادثه ای منا ۵۰۰۰ کشته داشت نه ۱۵۰۰

محرم، وقت شناس است. می داند چه وقت نوکر باید مشق مردی بنویسد. محرم یعنی به یاد بیاوری اشد علی الکفار بودن را. یعنی تیر نگاه ابوالفضل تا به امروز ادامه دارد و مگر نمی دانی که عباس دستش را داد ولی دست نداد. دیگر داشت کم کم ایمان مان به جمله امام سست می شد «محال است با مستکبرین سازش کنیم» ولی باز هم محرم به فریادمان رسید.

محرم یعنی اباعبدالله را ساده اندیشان به مسلخ خونین کربلا بردند. همان سهل اندیشانی که خیال می کردند می شود هم چرخ عافیت طلبی شان بچرخد و هم چرخ ایمانشان. شبهه الرجالی که هنوز داشتند به خاطرات دو نفرشان با رسول الله مباحث می کردند، بعد از کربلا آب خوش از گلویشان پایین نرفت. تاریخ گواه است که نه عمرسعد از گندم ری خورد و نه ساده اندیشان.

آری. اگر نوکر اربابیم، باید فراموش نکنیم ادب نوکری را. باید بدانیم که کل یوم عاشوراست. باید باورمان بیاید که صحنه جنگ، جدی است. مگر صدای چکاچک شمشیرها را نمی شنوی. مگر همین چند روز قبل پیکر خونین حبیب انقلاب از جبهه شام نرسید. شاید باید دوباره ده روز زانوی ادب مقابل ارباب بزنیم تا شاید ما هم لایق همراهی حسین شویم.

روزنگار هیئت میثاق با شهدا | شب دوم

بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق علیه السلام

۲۳ آبان ۹۴ | اول محرم ۱۴۳۷ | شماره ۵۱

مجلس در راس همه امور واقع است؟ نیست!

هنوز از عروج آن یار سفر کرده چندسالی بیش نگذشته اما گویا تحریف از خط امام بزرگوارمان در شئون مختلف جامعه اسلامی هویدا و پدیدار گشته است. هنوز صحبت رهبری معظم در ۲۶ امین سالگرد امام راحل در گوشمان طنین انداز است: «اگر راه امام را کم یا فراموش کنیم یا خدای نکرده عمدا کنار بگذاریم، ملت ایران سیلی خواهد خورد.»

حضرت امام (ره) در زمانها و مکانهای مختلف به اهمیت مجلس و وظایف کلیدی آن اشاره نمودند. «من رئیس جمهورم، من وکیل مجلسم، من رئیس مجلسم اینها ارزش نیست. ارزش انسان به توجه به وظایف در برابر خدا و بندگان خداست.» امروز مجلس در مسائل اصلی و کلان کشور چگونه تصمیم گیری می کند؟ «مجلس که اساس یک کشور است باید محلی برای بحث و ساختن اخلاق جامعه باشد». آقایان چقدر در بحثهای مختلف اخلاق را رعایت می کنید؟ «مجلس باید مسائل را طرح کند و مخالفین و موافقین بدون جار و جنجال و بدون هیاهو مسائل را بگویند»، «مجلس شورای اسلامی مجلس مشورت است، مجلسی است که باید متفکرین مسائلی که مایحتاج ملت و کشور است را در میان بگذارند.»

آقایان تصمیم گیری مساله ای که در ۲۵ سال آینده شئون کشور با آن درگیر می شود را چگونه تنها در ۲۰ دقیقه تصویب نمودید؟ آیا مصالح کشور را در نظر گرفتید؟ یا به حفظ جایگاه و شان سیاسی خود بودید؟ «از مجلس است که دولت درست می شود» آیا در برخوردهایتان با دولت و تصمیم گیری هایتان به این مسائل توجه نمودید؟ آقایان شما ۴ سال فرصت خدمت گذاری به خلق که از منظر حضرت روح الله بزرگترین عبادت است را بیشتر ندارید، بنگرید که چگونه از این فرصت استفاده کردید.

اتفاقات تلخی که در این مجلس رخ داد نشان داد که مجلس در راس امور نیست، و تصمیم گیری عده ای از حضرات براساس منافع و دنیای خویش است. آقایان برگردید به خط امام!

حاج حسین بعد از پذیرش قطعنامه شهید شده بود!

آرزوی مشترک فتنه‌گران، داعش، امریکا و اسرائیل

چندی پیش به صورت تصادفی کشف کردم اکثر شهدای تهرانی مدافع حرم، از جانبازان فتنه ۸۸ هستند. حالا که حاج حسین شهید شده به یکباره یاد همان کشف افتادم! آن شهدا به فرماندهی حاج حسین در وسط معرکه بودند و زخم چاقو و سنگ و اسید فتنه‌گران بر پیکرشان نشسته بود و حالا نوبت حاج حسین رسیده بود که به یارانش بپیوندد.

وقتی خبر شهادت حاج حسین منتشر شد به یکباره سایت‌های ضد انقلاب و باقی‌مانده‌های فتنه‌گران جشن و پایکوبی راه انداختند که سردار همدانی در سوریه کشته شد! باید هم خوشحال باشند، باید هم بخندند، باید هم پای‌کوبی کنند سردار همدانی بود که کمر آنان را شکست و آنان نتوانستند سردار را حذف کنند.

بعد از پذیرش قطعنامه شهید شده بود. در مرصاد و بر بلندی‌های چارزبر شهید شده بود. بعد از رحلت امام شهید شده بود. شبهای تیر ۷۸، سوار بر موتور هزارش شهید شده بود. ۲۹ خرداد ۸۸، وقتی گریه‌های آقا را دیده بود، شهید شده بود

به غیر از فتنه‌گران، داعشی‌ها هم جشن گرفته‌اند، آن‌ها هم خوشحال هستند. امریکا و اسرائیل هم خوشحال هستند. سعودی‌ها هم بر پیکر سردار

این شب‌ها، محمود شهبازی جشن گرفته، احمد متوسلیان آغوش باز کرده، ابراهیم همت گل از گلش وا شده، علی چیت‌سازیان می‌خندد؛ رفیق قدیمی‌شان را پیدا کرده‌اند. لحظه وصال جانان فرا رسیده و بهشتیان گرد هم جمع شده‌اند. برای حاج حسین جشن حنابندان گرفته‌اند. شهدای لشکر انصارالحسین (ع) گرد فرمانده‌شان جمع شده‌اند، با هم

اگر عمرسعد در عصر عاشورا دهل نزند و پای‌کوبی نکند که نمی‌شود. فرزندان عمرسعد و علاقمندان به مذاکره با او باید خوشحال باشند و بر جنازه سردار ما برقصند

زیارت عاشورا می‌خوانند و حسین حسین گویند به سوی سالار شهیدان می‌روند. عقیده بنی‌هاشم به استقبال فرمانده مدافعان حرمش آمده و به او خوش آمد می‌گوید. حضرت زهرای مرضیه (س) به حاج حسین دست مریزاد می‌گوید که چهار پنج سال زحمت کشیده تا دست دشمنان اسلام به مزار دخترش زینب نرسد. حبیب بن مظاهر از خیمه اباعبدالله (ع) خارج شده و به استقبال پیرمرد سپاه پاسداران آمده است. بهشت خدا غوغا شده، بزم عشاق برپا شده. خوشا به سعادت سردار!

خیابان‌های تهران را در جستجوی شهادت طی کرد اما غزال تیز پای شهادت از او می‌گریخت. اما حاج حسین این غزال گریز پا را بالاخره گرفتار نگاه خودش کرد، بیابان‌های حلب معبری از نور را برای حاج حسین باز کردند و او را به کربلایش رساندند. اما نه! او سال‌ها بود که شهید شده بود: همان دروازه خرمشهر، کنار نهر خین، پیش پیکر حاج محمود شهبازی شهید شده بود. بعد از پذیرش قطعنامه شهید شده بود. در مرصاد و بر بلندی‌های چارزبر شهید شده بود. بعد از رحلت امام شهید شده بود. شبهای تیر ۷۸، سوار بر موتور هزارش شهید شده بود. ۲۹ خرداد ۸۸، وقتی گریه‌های آقا را دیده بود، شهید شده بود. آن روزی که دمشق او را ترور کردند، شهید شده بود.

می‌رقصند و باید هم این چنین باشند. داعش موفق شد یکی از سدهای مقابل فتنه‌گران و منافقان را بردارد و جریان اسلام امریکایی، تفاله‌های امریکا و خود امریکا باید از این پیروزی خوشحال باشند.

اگر عمرسعد در عصر عاشورا دهل نزند و پای‌کوبی نکند که نمی‌شود. فرزندان عمرسعد و علاقمندان به مذاکره با او باید خوشحال باشند و بر جنازه سردار ما برقصند...

خداحافظ سردار

حاج حسین به ما آموخت که شهادت غزالی گریز پا است که باید به دنبال آن دویید. حاج حسین کوه‌های کردستان را زیر پایش خسته کرد، بیابان‌های جنوب را یکی پس از دیگری طی کرد،

تا فردا اما

خدا بزرگ است

اینجا نه غاصریه است و نه نینوا
نه شاطی الفرات است و نه عموراء
اینجا کربلا است

امان از دل زینب
خون شد دل زینب

نزول عشق!

کاروان در راه بود که ذوالجناح ایستاد!
تو گویی بوی غربت این خاک
غریب زبادی آشناست!
اینجا نه غاصریه است و نه نینوا
نه شاطی الفرات است و نه عموراء
اینجا کربلاست ...
و کربلا همان جاست که آدم و

که عاشورا مصیبتی است ناآشنا
برای اهالی کساء که طومار کربلا
را در کوچه‌های بنی‌هاشم و در
برابر چشمان غیرت الهی حضرت
مجتبی پیچیدند...
امشب اما پاسبان خیم عباس است
و حضرت علمدار سقای حرامیان هم
هست! و علی هست و امن هست و
حبیب هست و آب هست و عط
شد نیست... تا فردا اما!
خدا بزرگ است ...

سیلمان و ابراهیم و همه‌ی انبیا
و اولیا را به بلایی آزموده‌اند و
در این بزم عشق‌بازی خدایی،
حسین فدیهای تمام نقص‌های
خودساخته‌ی ذبیح الهی است که و
فدیناه بذبح عظیم!
و کربلا همان وادی ناامن شده از
دستان قلم شده‌ی حضرت امن
است ...
آری؛ اگر فرات ذره‌ای از مهریه‌ی
غصب شده‌ی مادر است تو مپندار

هیئت تراز انقلاب اسلامی

هفت توصیه رهبر انقلاب به هیئت‌ها

۹۲/۸/۲۰

۱ ترویج تفکر انقلاب

فکر انقلاب، فکر اسلام، و خط مبارکی که حضرت امام(ره) در این مملکت ترسیم کردند، در هیئات باید مطرح باشد.

۹۲/۸/۲۰

۲ پرهیز از نگاه اداری به هیئت

مرکز هیئات، حسینیه‌ها و تکایا و مساجد می‌باشد، جوری نشود این‌ها حالت اداری پیدا بکند... طبیعت کار هیئت این است که مردم با عشق و شور و اشک بیایند به طرف مجلس امام حسین (ع)؛ این است که اثر می‌کند.

۸۶/۴/۱۴

۷ نوآوری در امتداد شیوهی پیشکوتان

به جوان‌ها توصیه می‌کنم شیوه‌های پیشکوت‌ها را بکلی کنار نگذارند، دست نکشند. من با نوآوری موافقم؛ اما اگر بخواهید در این نوآوری کمال پیدا کنید، بایستی این نوآوری در امتداد شیوهی گذشتگان باشد.

۹۳/۱/۳۱

۶ رعایت خطوط قرمز شرع

در محیط‌های مراسم مذهبی، مراقب باشید هیچ کاری که از حدود ضوابط شرع ممکن است بیرون برود، رخ ندهد.

۹۲/۸/۲۰

۳ توجه به قرآن

چقدر خوب است که در محافل هیئت‌ها به مسئلهی قرآن - قرآن خوانی و معارف قرآنی - اهتمام ورزیده بشود.

۹۳/۱/۳۱

۵ پرهیز از توجه بی‌مورد به تعصبات

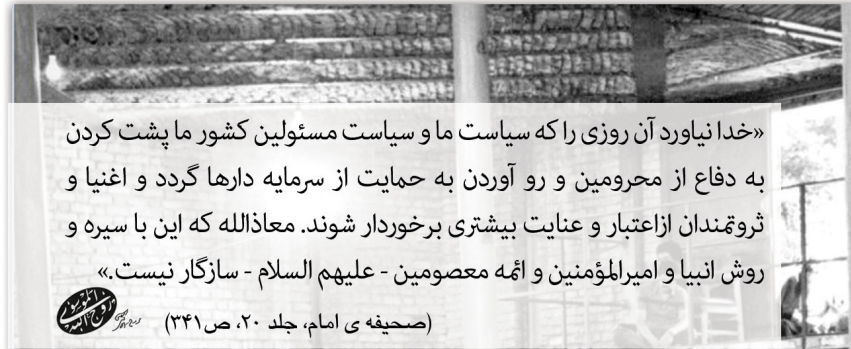
در جلسات نباید کینه‌ورزی‌های مذهبی را زیاد کرد؛ این را چقدر باید تکرار کرد؟ بارها تکرار کرده‌ایم؛ بعضی حاضر نیستند (گوش کنند).

۶۶/۶/۶

۸ مراعات حقوق مردم در عزاداری‌ها

توصیه من به عزاداران این است که موجبات ناراحتی مردم را فراهم نکنند. در ایذاء مردم از بلندگوها، همسایه‌ها حتما راضی باشند، اگر راضی نبودند بلندگو را روشن نکنید، شب‌ها که اصلا روشن نکنید، دیروقت که به هیچ وجه اجازه نباید داده بشود.

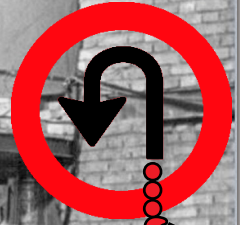
این شاد علی‌الحسین و علی‌ابراهم‌الحسین و علی‌علی‌الحسین و علی‌علی‌الحسین و علی‌علی‌الحسین و علی‌علی‌الحسین و علی‌علی‌الحسین و علی‌علی‌الحسین و علی‌علی‌الحسین و علی‌علی‌الحسین

«خدا نیاورد آن روزی را که سیاست ما و سیاست مسئولین کشور ما پشت کردن به دفاع از محرومین و رو آوردن به حمایت از سرمایه دارها گردد و اغنیا و ثروتمندان از اعتبار و عنایت بیشتری برخوردار شوند. معاذالله که این با سیره و روش انبیا و امیرالمؤمنین و ائمه معصومین - علیهم السلام - سازگار نیست.»

(صحیفه‌ی امام، جلد ۲۰، ص ۳۴۱)

راهی که بود...

❖ **تابناک: پدر خواندگان پشت صحنه‌ی اقتصاد ایران چه کسانی هستند؟**

❖ **خبر آنلاین: گزارش ساخت و سازهای غیر مجاز در گر دهنه‌ی حیران در ستاد مبارزه با مافساد اقتصادی اعلام شد**

❖ **الف: رونمایی از اولین تمبر طلا با تمثال امام خمینی**

❖ **فارسی: افتتاح صحن اصلی حرم امام خمینی همزمان با بیست و ششمین سالگرد رحلت بنیان گذار کبیر انقلاب**

صدقه دادن یعنی مرگ بر امریکا

خلاصه شب اول سخنرانی استاد پنهان در هیات میثاق با شهدا

هدف انتخاب کنید

یکی از اشتباهات رایج ما این است که توجه به هدف و انتخاب آن را سطحی و اجمالی انجام می‌دهیم. اگر نود درصد عمر را برای انتخاب هدف بگذاریم، سود کرده‌ایم! اگر به هدف دقت کنیم «همه آن چه پشت پرده است» می‌آید روی پرده. انسان‌ها در قیامت هم بر اساس اهدافشان محسور می‌شوند.

حیوان هدف بلندمدت ندارد. حدیث داریم که «عقل الناس انظرهم الی العواقب» بیشتر به عاقبت کار نگاه کنید! عاقل‌ترین ما کسی است که به هدفش توجه دارد و بها می‌دهد.

دین برای ما هدف تعیین کرده، تفکر و تعلق قلبی درباره هدف نداریم. سبک زندگی ما غلط است. بتفکرون فی خلق السموات... هر سحر باید فکر کنیم که خدایا تو این آسمان و... را بی‌هدف نیافریدی، ما را بندها تو مسیر هدف. ولی ما به هدف توجه نداریم.

مومن با تفکر روزی هفتادبار می‌رود تا

دم مرگ؛ عاقبت کار را می‌بیند. اگر به هدف این‌قدر توجه کنیم، هدف بد را انتخاب نخواهیم کرد!

من یک زندگی سخت را پیشنهاد نمی‌دهم؛ دارم یک زندگی با لذت بیشتر را پیشنهاد می‌دهم. زندگی با هدف خوش و خرم است.

هدف‌ت را چندبار نگاه کن. هدف برتر... «بعدش چی شد؟» این سوال را بپرسید. مثلا «دیگران کاشتند و ما خوردیم؛ ما بکاریم و دیگران بخورند» بعدش که چی؟ راضی‌کننده نیست. هدف سطح پایین اخلاقی راضی‌کننده نیست، باید دنبال اهداف بالاتر باشید!

با مدرک دکتری که نمی‌توان عشق‌بازی کنیم!

اعمالمان مطابق اهداف باشد. کار بدون هدف نداشته باشیم. با هدفمان عشق بازی کنیم. مثلا با مدرک دکتری که نمی‌توان عشق بازی کرد. هدفی را انتخاب کنیم که بتوان به آن رسید. چرا که خدا می‌فرماید: هر هدفی غیر من انتخاب کنید، نابودش می‌کنم.

اهداف بلند باید داشت چون به اهداف کوتاه نمی‌توان رسید.

بحث امسال ما سیاسی نیست!

معلوم می‌شود بحث امسال ما سیاسی نیست! [آخنده حضار] ما بحثمان سیاسی نیست ولی خاک بر سر کسانی که هدف‌های کوتاهی برای جامعه دارند، آبادانی کشور که به آن نخواهند رسید و نمی‌توانند. اهدافی به جز زمینه‌سازی ظهور. چه صفتی باید داد به کسی که هدف یک جامعه را کم انتخاب می‌کند؟

بحث ما سیاسی است. یک حرف درست نمی‌توان در عالم زد که سیاسی نباشد. صدقه دادن یعنی مرگ بر آمریکا که

فقر را در جهان تولید می‌کند. سیاست ما عین دیانت ماست. امام فرمود: اسلام هم‌ايش سياست است.

اگر به فرزندمان بگوییم هدف‌ت نجات بشریت باشد از ظلم، ولی سیاسیون بگویند چهاردیواری خودمان دیگر نمی‌توانیم فرزند را تربیت کنیم. الناس بامرائهم... بدون گوشه‌چشمی به نجات مردم اروپا نمی‌توانیم...

شما هدف عالی «قرب» را انتخاب کرده‌اید. خود هدف باید جاذبه داشته باشد و دل شما را ببرد.

چندتا هدف داری؟ هر روز محاسبه کنید وگرنه از اهل بیت نخواهید بود. اهداف عالی‌تان با اهداف میانی‌تان سازگاری دارد؟

بوی اسپند و صلوات‌های معنادار! حاشیه نگاری شب اول

اما جالب که این روزها عده‌ای تلاش دارند تفسیر دیگری را ارائه دهند، غافل از آنکه این مردم صلوات‌هایشان هم سیاسی است!

شاید تاخیر استاد پنهان در شب اول فرصتی برای شنیدن صدای عزاداران بود. صدایی که گه‌گاه از گوشه و کنار مجلس به گوش می‌رسید و اکثر آن‌ها باورهای عمومی و عقایدی را متذکر می‌شد. «برای نابودی استکبار جهانی صلوات»، «نابودی آمریکا و اسرائیل صلوات»، «نابودی کدخدا و فرزند نامشروعش آل سعود صلوات» و... بوی دود اسپند و صلوات‌ها در میان‌شان از جنس دیگری است، از جنس مبارزه و انتقام. تمام اینها نشان دهنده انزجار حسینیان از یزیدیان زمان بوده و هیات سنگر مبارزه و توسل برای نابودی همین امریکا و اسرائیل، همین شهرهای زمان است.

در جهت انتشار هرچه بیشتر محتوا نشریه «فتح» شما هم سهیم باشید... شما می‌توانید با ارسال درخواست خود از طریق صفحه تلگرام به شماره ۹۱۰۴۹۷۰۶۲۵ و رایانامه Fath@basijisu.ir باز نشریه را دریافت نموده و در مساجد و مراکز فرهنگی چاپ و توزیع نمایید.

روزنگار هیئت میثاق با شهدا؛ فتح

ماهنامه فرهنگی-سیاسی حیات | بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق علیه السلام
مدیرمسئول: سیدمحمدحسین هاشمی کلپایگانی / جانشین مدیرمسئول: علی سلیمانی
سردبیر: محسن ذوالفقاری / روابط عمومی: مهدی مقدسی
تحریریه: عبدالحمید بیات، حامد صابر، محسن فیضی پور، علی خورشیدی، محمد اصغری، مهدی سیفی، سید یحیی هاشمی، سیدعلی شاه صاحبی، محسن رجبی و سید محمدرضا فیاضی.
عکاس: نویدرضا کیوانی / طراحی: گروه طراحی خادم الشهداء

پایگاه اطلاع رسانی بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق علیه السلام
پایگاه اطلاع رسانی هیئت میثاق با شهدا
تارنمای ماهنامه حیات
رایانامه فتح
کانال تلگرام (شماره ۹۱۰۴۹۷۰۶۲۵)